

Η εορτή του Αποστόλου Ανδρέα στην Ι. Μ. Αιτωλίας και Ακαρνανίας

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Αιτωλίας και Ακαρνανίας

Την Ενορία του Αγίου Ανδρέα Μακρυνείας επισκέφθηκε το απόγευμα του Σαββάτου 29 Νοεμβρίου 2025, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Αιτωλίας και Ακαρνανίας κ. Δαμασκηνός, όπου στον πανηγυρίζοντα Ιερό Ναό του Αποστόλου Ανδρέα χοροστάτησε στην Ακολουθία του Εσπερινού.

Συμμετείχαν οι Ιερείς της ευρύτερης περιοχής, με επικεφαλής τον Αρχιερατικό Επίτροπο Μακρυνείας, Αρχιμ. Σιλουανό Ψιλιά.

Κηρύσσοντας τον θείο λόγο ο Σεβασμιώτατος αναφέρθηκε στον Απόστολο Ανδρέα, λέγοντας ότι, «ο Απόστολος Ανδρέας ήταν από τους πρώτους μαθητές του Χριστού και ένας από τους δώδεκα Αποστόλους. Γιός του Ιωνά και νεότερος αδελφός του Πέτρου, κατάγοταν από την Βηθσαϊδά της Γαλιλαίας και ήταν ψαράς στο επάγγελμα. Επειδή κλήθηκε από τον Κύριο πρώτος στην ομάδα των μαθητών, ονομάστηκε «πρωτόκλητος».

Ο Ανδρέας μαζί με τον Ιωάννη τον Θεολόγο, υπήρξαν στην αρχή μαθητές του Ιωάννου του Προδρόμου. Κάποια ημέρα, που βρισκόταν στις όχθες του Ιορδάνου, ο Τίμιος Πρόδρομος έδειξε τον Χριστό και τους είπε «ίδε ο αμνός του Θεού ο αίρων την αμαρτίαν του κόσμου» (Ιωάν. 1, 29). Οι δύο Απόστολοι χωρίς κανένα δισταγμό και επιφύλαξη, άφησαν αμέσως τον διδάσκαλό τους και ακολούθησαν τον Ιησού. «Ἦλθον οὖν καὶ εἶδον πού μένει καὶ παρ’ αὐτῷ ἐμείναν τὴν ἡμέραν ἐκείνην· ὥρα ἦν ὡς δεκάτῃ» (Ιωάν. 1, 40).

Μετά την Πεντηκοστή, ο Απόστολος Ανδρέας κήρυξε στην Βιθυνία, στον Εύξεινο Πόντο, στη Θράκη, στη Μακεδονία και στην Ἡπειρο. Τελικά, κατέληξε στην Αχαΐα, στην πόλη των Πατρών. Στην Πάτρα, η διδασκαλία του καρποφόρησε και με τις προσευχές του θεράπευσε θαυματουργικά πολλούς ασθενείς. Με αυτό τον τρόπο, το Ευαγγέλιο του Χριστού διαδόθηκε στην ευρύτερη περιοχή της Αχαΐας. Ακόμη, και η Μαξιμίλλα, σύζυγος του ανθύπατου της Αχαΐας, του Αιγεάτου, αφού την θεράπευσε ο Απόστολος από την βαρειά αρρώστια που είχε, πίστεψε στον Χριστό.

Το γεγονός αυτό εκνεύρισε τον ανθύπατο και με την παρότρυνση ειδωλολατρών, συνέλαβε τον Ανδρέα και τον σταύρωσε σε σχήμα Χ. Έτσι, ο Απόστολος Ανδρέας παρέστησε τον εαυτό του στον Θεό, «δόκιμον εργάτην» (Β Τιμ, 2, 15). Δηλαδή, δοκιμασμένο και τέλειο εργάτη του Ευαγγελίου.

Η Ευαγγελική περικοπή που θα ακούσουμε αύριο στην Θεία Λειτουργία διακρίνεται σε δύο τμήματα με επαναλαμβανόμενο θέμα. Στο πρώτο, ο Ανδρέας ακολουθεί τον Χριστό και, αφού πείσθηκε ότι Αυτός είναι ο Μεσσίας, πλησιάζει τον αδελφό του Πέτρο και του ομολογεί, ότι «ευρήκαμεν τον Μεσσίαν» (Ιωάν. 1, 42). Στο δεύτερο τμήμα, ο Φίλιππος τώρα ανταποκρίνεται στο κάλεσμα του Χριστού, ο οποίος βρίσκει τον Ναθαναήλ και επαναλαμβάνει την ίδια φράση, που είπε ο Ανδρέας στον Πέτρο, «ευρήκαμεν τον Μεσσίαν».

Στην υμνογραφία της Εκκλησίας μας διαβάζουμε, «Τον ποθούμενον Θεόν εν σαρκί κατιδών επί γης βαδίζοντα, θεόπτα Πρωτόκλητε, τω μεν ομαίμονι εβόας αγαλλόμενος• Ευρήκαμεν, ω Σίμων, τον ποθούμενον». (Όταν είδες τον Θεό που ποθούσες, να βαδίζει ως άνθρωπος στη γη, θεόπτα Πρωτόκλητε, φώναζες με χαρά στον αδελφό σου: Βρήκαμε, Σίμων, τον ποθούμενον).

Ο Χριστός βρίσκεται και σήμερα ανάμεσά μας, κυρίως μέσα από τα Ιερά Μυστήρια της Εκκλησίας, ιδίως με την Θεία Λειτουργία. Η επιθυμία που είχε ο Απόστολος Ανδρέας για να συναντήσει τον Χριστό και η χαρά που τον κατέλαβε από την εμπειρία της θεοπτίας, ήταν αρκετά να τον συντροφεύουν σε όλη την επίγεια ζωή του.

Ο ευσεβής πόθος για τον Χριστό, θα φέρει και την αληθινή χαρά στην ζωή του χριστιανού. Αν θέλουμε και εμείς αυτήν την αληθινή χαρά, την θεϊκή χαρά, μας την προσφέρει απλόχερα ο Κύριος. Ας ποθούμε τον Κύριο, λοιπόν, όπως ο Απόστολος Ανδρέας και Εκείνος θα μας χαρίσει την χαρά της μακαριότητός Του.

Μεταξύ των πιστών που συμμετείχαν στην ακολουθία του Αρχιερατικού Εσπερινού ήταν ο Υφυπουργός Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης κ. Κώστας Καραγκούνης, οι Βουλευτές κ. Θανάσης Παπαθανάσης, κα Χριστίνα Σταρακά και κ. Μίλτος Ζαμπάρας, ο Αντιπεριφερειάρχης Αιτωλοακαρνανίας κ. Θανάσης Μαυρομμάτης, ο Δήμαρχος Αγρινίου κ. Γεώργιος Παπαναστασίου και ο Δήμαρχος Θέρμου κ. Σπυρίδων Κωνσταντάρας, Αντιδήμαρχοι, Δημοτικοί και Περιφερειακοί Σύμβουλοι και άλλοι εκπρόσωποι τοπικών αρχών και συλλόγων.

Το πρωί της Κυριακής, 30 Νοεμβρίου 2025 ο Σεβασμιώτατος μετέβη στο Λεσίνι Μεσολογγίου, όπου στον πανηγυρίζοντα Ιερό Ναό Αποστόλου Ανδρέου χοροστάτησε στην ακολουθία του Όρθρου και προεξήρχε στην Αρχιερατική Θεία Λειτουργία.

Κατά το κήρυγμά του, συνεχίζοντας την ανάλυση της Θείας Λειτουργίας εξήγησε και ερμήνευσε τον Τρισάγιο Ύμνο που ακολουθεί την Μικρή Είσοδο. Ανέφερε τα εξής: «Σήμερα, στην Αποστολική περικοπή, ο Απόστολος Παύλος διεκτραγωδεί τις μεγάλες δυσκολίες της αποστολής του· την πείνα, την δίψα, τους ξυλοδαρμούς, τους εμπαιγμούς, τους διωγμούς. Κυρίως όμως, αυτός, ο εκλεκτός των Φαρισαίων και ο προβεβλημένος ηγέτης των διωγμών κατά των Χριστιανών, διαπιστώνει πως αποτελεί πλέον τον τελευταίο και τον πιο περιφρονημένο της κοινωνίας της εποχής του. Αυτό περιγράφει στους Κορινθίους: «Μου φαίνεται όμως πως ο Θεός σ' εμάς τους αποστόλους έδωσε την ελεεινότερη θέση, σαν να είμαστε καταδικασμένοι να πεθάνουμε στην αρένα. Γιατί γίναμε θέαμα για τον κόσμο, για αγγέλους και γι' ανθρώπους. Καταντήσαμε σαν τα σκουπίδια όλου του κόσμου, ως αυτήν την ώρα θεωρούμαστε τα αποβράσματα της κοινωνίας» (Α' Κορ. 4: 9,13).

Πώς είναι δυνατόν ένας άνθρωπος να αντέξει μία τέτοια ολοκληρωτική απόρριψη και περιφρόνηση από τους ανθρώπους; Μόνον με έναν τρόπο: Με την βεβαιότητα πως εκπληρώνει μια ανώτερη αποστολή και πως βρίσκεται κάτω από την διαρκή

καθοδήγηση και προστασία του μεγάλου και παντοδύναμου Θεού. Αυτά αποτέλεσαν και την πηγή της δυνάμεως και του ζήλου του Αποστόλου των Εθνών.

Ο Θεός της πίστεώς μας αποτελεί, αδελφοί μου, την πηγή ενδυναμώσεως και της δικής μας ζωής. Αυτόν τον Παντοδύναμο και Παντοκράτορα Κύριο αξιωνόμαστε να συναντούμε σε κάθε Θεία Λειτουργία πρόσωπο προς πρόσωπο και να δοξάζουμε το μεγαλείο Του.

Αμέσως μετά την Μικρή Είσοδο, ο ιερέας δοξολογεί τον Θεό με αυτήν την ευχή: «Ο άγιος Θεός, εσύ που βρίσκεις ανάπαυση στους αγίους, που σε ανυμνούν τα Σεραφείμ και σε δοξολογούν τα Χερουβείμ και σε προσκυνεί κάθε επουράνια δύναμη· που από το μηδέν δημιούργησες τα σύμπαντα· που έπλασες τον άνθρωπο «κατ' εικόνα και καθ' ομοίωσιν» δική σου και τον στόλισες με κάθε χάρισμά σου· .... δέξου κι από μας τους αμαρτωλούς τον Τρισάγιο ύμνο, ...και δώσε μας, με καθαρότητα κι αγιότητα, να σε λατρεύουμε σ' όλη μας τη ζωή. Γιατί άγιος είσαι ο Θεός μας κι εμείς εσένα δοξάζουμε, τον Πατέρα, τον Υιό και το Άγιο Πνεύμα, τώρα και πάντα και στους ατελεύτητους αιώνες».

Μόλις προ ολίγου, κατά την Μικρά Είσοδο, μαζί με τον Χριστό, προσήλθαν και οι άγιοι Άγγελοι. Οι Ασώματες Δυνάμεις ψάλλουν τώρα μαζί μας τον Τρισάγιο Ύμνο. «Άγιος ο Θεός, άγιος Ισχυρός, άγιος Αθάνατος· ελέησον ημάς». Ο τόσο αγαπητός αυτός ύμνος είναι συγχρόνως δοξαστικός, αλλά και δογματικός, καθώς αναφέρεται στο θεμελιώδες δόγμα της Εκκλησίας μας για την Αγία Τριάδα.

Σύμφωνα με τους Πατέρες της Εκκλησίας μας, άγιος είναι ο Θεός, δηλαδή ο Πατήρ, η πηγή κάθε αγαθότητας και αγιότητας. Άγιος και ισχυρός είναι ο Υιός και Λόγος Του, ο Ιησούς Χριστός, διότι νίκησε τον ισχυρότερο των εχθρών μας, τον Διάβολο, κατέλυσε με τον Σταυρό το κράτος του και έδωσε και σ' εμάς την δυνατότητα να μοιραστούμε την νίκη εναντίον του. Άγιος και αθάνατος είναι ο Θεός ως το Άγιο Πνεύμα, το Οποίο ζωοποιεί και, δια του Οποίου όλη η δημιουργία συντηρείται στην ζωή. Είναι ο Παράκλητος, δια του οποίου, σε λίγη ώρα, θα τελεστεί το υπέρτατο Μυστήριο της Θείας Ευχαριστίας, είναι η πηγή των χαρισμάτων και της αθανασίας, τα οποία, ο κάθε άνθρωπος απολαμβάνει από την στιγμή του Βαπτίσματός του. Και μάλιστα, όπως αναφέρει ο άγιος Γερμανός, τον Τρισάγιο Ύμνο ψάλλουμε τρεις φορές, διότι, για κάθε πρόσωπο της Αγίας Τριάδας, αρμόζουν και τα τρία: και η αγιότητα, και η δύναμη, και η αθανασία.

Ο Τρισάγιος Ύμνος προέρχεται από την Παλαιά Διαθήκη και συγκεκριμένα από το βιβλίο του προφήτη Ησαΐα, ο οποίος γράφει: «Είδα τον Κύριο να κάθεται πάνω σε θρόνο μεγαλόπρεπο και υπερυψωμένο. Οι άκρες του μανδύα του γέμιζαν το ναό. Μπροστά του στέκονταν Σεραφείμ, που καθένα τους είχε έξι φτερούγες: δύο για να σκεπάζουν το πρόσωπό τους, δύο για να σκεπάζουν το σώμα τους και τις άλλες

δύο για να πετάνε. Και φώναζαν το ένα στο άλλο: Άγιος, άγιος, άγιος είναι ο Κύριος του σύμπαντος· όλη η γη είναι απ' τη δόξα του γεμάτη».

Από αυτό παίρνει αφορμή και ο άγιος Νικόλαος Καβάσιλας, ο οποίος, με θεόπνευστο τρόπο, ερμήνευσε την Θεία Λειτουργία. Όπως ψάλλουμε τον ύμνο αυτό, διακηρύσσουμε, ότι ο Χριστός κατέβηκε στην γη μας, υψώνοντάς μας στον χορό των αγγέλων που διαρκώς δοξάζουν τον Θεό (Πατρολογία Migne, 150, 4112d – 413A).

Και ο άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος συμπληρώνει: «Σκέψου λοιπόν, τους αγγέλους, με τους οποίους ανήκεις στον ίδιο χορό, ώστε να βρίσκεσαι διαρκώς σε εγρήγορση, όταν θυμάσαι ότι, ενώ είσαι δεμένος με την σάρκα, αξιώνεσαι μαζί με τις Ασώματες Δυνάμεις να ανυμνείς τον κοινό Δεσπότη όλων» (Migne 57, 277).

Πολλοί άγιοι της Εκκλησίας μάς διαβεβαιώνουν πως, κατά την διάρκεια της Θείας Λειτουργίας, αξιώθηκαν να δουν αγγέλους να δοξολογούν τον Θεό, όπως ο άγιος Ιωάννης της Κλίμακος, ο άγιος Νικόδημος ο Αγιορείτης και ο άγιος Σιλουανός ο Αθωνίτης. Έτσι και σ' εμάς, εάν η καθαρότητα της καρδιάς μας είχε ενεργοποιήσει τα πνευματικά μας αισθητήρια, θα συνειδητοποιούσαμε πως η εγκόσμια Θεία Λειτουργία αποτελεί απεικόνιση μιας άλλης, επουράνιας, όπως περιγράφεται στην Αποκάλυψη από τον άγιο Ιωάννη τον Θεολόγο: «Όλοι οι άγγελοι που στέκονταν γύρω από το θρόνο...έπεσαν μπροστά στον θρόνο με τα πρόσωπα καταγής και προσκύνησαν το Θεό, λέγοντας: Αληθινά, ευλογία και δόξα και σοφία, ευχαριστία και τιμή και δύναμη και ισχύς ανήκουν για πάντα στον Θεό μας » (Άποκ. 7:11-12).

Δεν είναι λίγες οι φορές που αισθανόμαστε ανίσχυροι μπροστά στις σκοτεινές δυνάμεις του κόσμου. Δεν είναι όμως μόνον αυτές, οι οποίες απειλούν την σωτηρία της ψυχής μας. Πολύ πιο συχνά, διαπιστώνουμε πως εσωτερικοί εχθροί, όπως τα πάθη, οι καταστροφικές συνήθειες και οι κακοί λογισμοί μάς οδηγούν σε βαθιά λύπη και απογοήτευση. Κατά τις στιγμές εκείνες, βιώνουμε πλήρη αδυναμία και αδράνεια θανάτου. Για να αντιμετωπίσουμε την σκοτεινή αυτή κατάσταση, έχουμε ως όπλο ενδυναμώσεως και ελπίδος τον Τρισάγιο Ύμνο, ο οποίος έρχεται να μας υπενθυμίσει πως ο Τριαδικός Θεός της αγιότητας, της δυνάμεως και της αθανασίας στέκει διαρκώς στο πλάι μας και είναι έτοιμος να αποκρούσει αντί για εμάς, κάθε πειρασμό και κάθε δαιμονική προσβολή. Αυτή την θεία δύναμη επιβεβαιώνουμε κάνοντας τον σταυρό μας, κάθε φορά που ψάλλουμε τον Τρισάγιο Ύμνο.

Όχι, λοιπόν, μόνον στην Θεία Λειτουργία αλλά και σε κάθε στιγμή της ζωής μας, ας έρχεται αυτός ο ύμνος του θριάμβου να μας ενδυναμώνει και να μας ενισχύει στον πνευματικό αγώνα, υπενθυμίζοντάς μας την βεβαιότητα της παρουσίας του

Θεού, του ακατανίκητου συμμάχου μας στις δυσκολίες και του ακλόνητου προστάτη μας στις αντιξοότητες της ζωής».

Κατά την απόλυση της Θείας Λειτουργίας ο Σεβασμιώτατος προεξήρχε της Ιεράς Λιτανείας της Ιεράς Εικόνας του Αγίου στους δρόμους του Λεσινίου, με τη συμμετοχή της Φιλαρμονικής «Χρήστος Καψάλης», των μαθητών του Δημοτικού Σχολείου και των μελών του Πολιτιστικού Συλλόγου.

Περισσότερες φωτογραφίες [ΕΔΩ](#)